

на неж. На върха на тая скала стои орелъ. Той е доста уморенъ и гладенъ. Седи неподвижно и туку отправя свѣтливитѣ си очи къмъ морето.

Надалечъ нѣщо се бѣлѣе. Орелътъ различи, че това е цѣлъ орлякъ чайки*). Разбра той, че тѣ безъ цѣлъ се не носѣтъ надъ морето. И наистина, тѣ хвъркатъ заради многото рибки, които плуватъ долѣ край брѣга. — „Не е злѣ да се нахранишъ съ риба, нѣ колко е по добрѣ, като има чайки“ — си помисли орелътъ и все къмъ морето гледаше.

Той е търпеливъ. Минава часъ, други. Ето, най-послѣ, чайкитѣ сѣ прѣдъ него. Колко много сѣ тѣ! Орелътъ се спуща отъ скалата, описва въ въздуха единъ кръгъ, още единъ по-малтъкъ и се хвърля на една чайка, само че не му се удаде да ѝ хванѣ. Чайката забѣлѣжи сѣнката, която се отхвърляше отъ морската повърхнина и наврѣме се изви и запази. Нѣ това било нищо. Цѣлия орлякъ изведнѣжъ се хвърля на хищника. Искубватъ нѣколко пера отъ опашката му, засинахъ се удари по главата му, а една чайка туку-що не искълва очитѣ му.

Измжчений и разгнѣвений орелъ побърза да се отстрани по-надалечъ и тоя пътъ рѣши да се задоволи съ дребнитѣ рибки, останѣли отъ орляка.

*) Чайка е морска ципокрака птица.